

[Heinesen]

nordatlantiske medlemmer har holdt her i tinget. Dem har også vi andre nydt.

Så forstod vi, at andre taler, der var holdt, havde været polemiske og altså åbenbart for polemiske. Nu findes der jo andre eksempler på polemiske taler, som er holdt herinde i tidens løb, og da det åbenbart er et emne, der optager statsministeren, vil jeg da meget anbefale studiet af en virkelig polemisk tale. Den står i Folketingstidende 1981-82 (2. samling), sp. 9325-9330, og den er holdt af den daværende ordfører for det konservative folkeparti. Noget bedre og mere fyldestgørende grundlag for refleksioner over politiske talers indhold og form end ved at studere den pågældende tale kan man faktisk ikke få. Jeg må måske sige, at jeg synes, at statsministerens ømskindethed viser sig med en vis forsinkelse.

Dernæst vil jeg sige til udenrigsministeren, som jeg sagde det i mit første indlæg - det er selvfølgelig også til statsministeren - at selv om han ikke så gerne vil tale med os, bliver jeg alligevel nødt til at sige, at statsministerens udtalelser i forbindelse med vedtagelsen af dagsordenen under den udenrigspolitiske forespørgselsdebat som sagt fremkaldte betydelig usikkerhed. Derfor sagde jeg, at vi nøje ville overvåge, om regeringen i enhver henseende loyalt lever op til den politik, som folketingets flertal fastlagde i den nævnte dagsorden.

Vi havde jo tidligere på dagen en meningsudveksling om, hvorvidt folketingsflertallets politik afspejles i communiqueet fra NATOs ministerrådsmøde på en tilfredsstillende og en fyldestgørende måde. Men jeg må sige, at denne debat ikke har tilvejebragt den fornødne klarhed over dette spørgsmål. Det er jo også vanskeligt, vi sidder trods alt ikke med dokumenterne i hænderne. Derfor vil jeg gerne sige, at vi agter at anmode udenrigsministeren om i det udenrigspolitiske nævn at fremlægge de dokumenter, som er nødvendige for en vurdering af dette spørgsmål.

Med hensyn til de fremsatte forslag om motiveret dagsorden er det klart, at socialdemokratiet ønsker sin egen dagsorden vedtaget. Hvis det ikke kan lade sig gøre, agter vi at stemme for den dagsorden, som er foreslået af hr. Gert Petersen, hvis den ellers kommer til afstemning, mens vi selvsagt med de bemærkninger, vi har gjort i dagens løb, ikke

er i stand til at tage statsministerens svar på forespørgslen til efterretning uden bemærkninger, og derfor agter vi at stemme imod det af hr. Dyremose fremsatte dagsordensforslag.

Maisted (FP):

Jeg skal meddele folketinget, at fremskridtspartiets gruppe på 12 medlemmer stemmer for den afværgedagsorden, der blev foreslået af hr. Dyremose. Jeg går ud fra, at hr. Glistrup selv vil redegøre for, hvorfor han vil stemme imod sammen med hr. Mogens Voigt og hr. Glensgård, som han har meddelt mig.

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg skal ikke forlænge debatten. Jeg skal meddele på den radikale folketingsgruppes vegne, at vi kan stemme for den af hr. Dyremose foreslåede dagsorden.

Jeg kan endvidere meddele, at den af hr. Gert Petersen foreslåede dagsorden opfatter vi som aldeles selvfølgelig. Vi opfatter det som en selvfølge, at den danske regering skal arbejde for de synspunkter, folketinget har vedtaget. Regeringen har tidligere på dagen meddelt, at den loyalt vil arbejde for de synspunkter og videregive de synspunkter, som er vedtaget her i folketinget. Derfor kan det radikale venstre også stemme for den af hr. Gert Petersen foreslåede dagsorden.

Gert Petersen (SF):

Jeg er glad for, at hr. Niels Helveg Petersen opfatter den dagsorden om, at regeringen skal arbejde aktivt for at fremme de synspunkter, som folketinget vedtog den 26. maj i år, som en selvfølge. Det må naturligvis betyde, at hvis denne dagsorden skulle komme til afstemning, så er det radikale venstre enig heri. Man er jo enig i selvfølgeligheder, naturligvis, og vil i så fald også støtte den dagsorden.

Men det skal da siges til den undrende offentlighed, at den dagsorden kommer ikke til afstemning, idet der er sket det, at der er blevet fremsat en såkaldt afværgedagsorden af hr. Dyremose, som bl. a. skal forhindre, at SFs dagsorden kommer til afstemning. Ganske vist anser det radikale venstre det for at være en selvfølgelighed, det, der står i den, og ville derfor naturligvis have stemt for den,